

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského v disciplinárnej veci vedenej proti sudcovi JUDr. P. S. na návrh predsedu Krajského súdu v T. na ústnom pojednávaní dňa 21. októbra 2005 rozhodol

t a k t o :

JUDr. P. S., nar. , sudca Krajského súdu v T. sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení noviel (ďalej len „Zákon o sudcoch“)

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedu Krajského súdu v T. zo dňa 10.6.2004 pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona o sudcoch, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

v trestnej veci sp. zn. 1 T 23/02 sa dopustil závažných procesných pochybení, keď o námietkach zaujatosti obžalovaných S. R. a A. S. dňa 24.11.2003 rozhodol ako predseda senátu, pričom v oboch prípadoch mal o námietkach rozhodovať senát. Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím rozhodnutím sp. zn. 5 To 11/2004 a 5 To 12/2004 napadnuté uznesenia zrušil, navyše aj pre nesprávne formulovaný výrok a uložil I. stupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Hoci podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku bol viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opätovne dňa 17.2.2004 rozhodol o námietke zaujatosti oboch obžalovaných ako predseda senátu a navyše so spätným dátumom 24.11.2003 podobne boli datované aj vyjadrenia členov senátu k námietke zaujatosti. Preto následne Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne svojím rozhodnutím 5 To 31/2004 zo dňa 7.4.2004 napadnuté rozhodnutia zrušil a upozornil aj na ďalšie procesné pochybenia. Vzhľadom na opakované závažné

procesné pochybenia Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil vážne pochybnosti o nestrannosti a nezaujatosti celého senátu, lebo konanie nielenže má byť objektívnym a nestranným, ale musí sa tak aj javiť čo v danom prípade nebolo možné konštatovať, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky vylúčil celý senát z vykonávania úkonov trestného konania vo veci vedenej na Krajskom súde v T [REDACTED] pod sp. zn. 1 T 23/03.

č í m

malo prísť k zavinenému konaniu sudcu, ktoré malo za následok priet'ahy v súdnom konaní.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 2 Dso 13/04 zo dňa 21. marca 2005 bolo v dôsledku odvolania sudcu JUDr. P [REDACTED] S [REDACTED] zrušené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Ds 17/04 zo dňa 26. novembra 2004, ktorým bol JUDr. P [REDACTED] S [REDACTED] uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona o sudcoch a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie a to zníženie funkčného platu o 10 % na obdobie dvoch mesiacov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny odvolací senát vo svojom rozhodnutí sa sčasti stotožnil s odvolaním sudcu ako aj z jeho dôvodmi a vyslovil názor, že v rozhodnutí prvostupňového disciplinárneho senátu došlo k porušeniu zásady totožnosti skutku, keď navrhovateľ vo svojom návrhu zo dňa 10.6.2004 mal za to, že sudca JUDr. P [REDACTED] S [REDACTED] zavineným konaním spôsobil priet'ahy v súdnom konaní a dopustil sa podľa jeho názoru závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g) Zákona o sudcoch. Na ústnom pojednávaní prevzal závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a dospel k záveru, že JUDr. P [REDACTED] S [REDACTED] svojim konaním spôsobil, že vznikli vážne pochybnosti o nestrannosti a nezaujatosti celého senátu a navrhol konanie sudcu kvalifikovať podľa § 116 ods. 2 písm. a) Zákona o sudcoch, teda, že zavinené nesplnil alebo porušil povinnosti sudcu. Za tohto stavu bolo povinnosťou prvostupňového disciplinárneho senátu rozhodovať len o prvom návrhu tak, ako to bolo písomne uvedené v návrhu predsedu krajského súdu z 10.6.2004, pretože rozšírenie návrhu na ústnom pojednávaní znamená porušenie zásady totožnosti skutku, lebo sa jedná o nový skutok, ktorý nebol obsiahnutý v návrhu predsedu krajského súdu z 10.6.2004. Skutok totiž nebol určený subjektívnymi a objektívnymi okolnosťami, pretože išlo o nové skutočnosti, na základe ktorých nie je zachovaná totožnosť skutku a jeho následku a spôsobu konania v zmysle pôvodného návrhu. Znaky obidvoch

skutkových podstat sú po objektívnej stránke rozdielne a nie je ich možné zamieňať. Priet'ahy v súdnom konaní spočívajú v nečinnosti súdu. Predseda senátu je zodpovedný za riadny chod senátu a plynulé vybavovanie agendy, naproti tomu pochybnosti o nestrannosti a nezaujatosti súdu vznikajú ako výsledok rozhodovacej činnosti.

Odvolací disciplinárny senát zároveň uložil prvostupňovému disciplinárnemu senátu rozhodnúť o návrhu na začatie disciplinárneho konania tak, ako je to ustálené v návrhu predsedu krajského súdu zo dňa 10.6.2004 a na základe toho ustáliť, či zo strany sudcu došlo k priet'ahom v konaní a v zmysle toho vyvodit' jeho zodpovednosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny senát po zrušení a vrátení veci na nové konanie na ústnom pojednávaní dňa 21.10.2005 vypočul zástupkyňu navrhovateľa a sudcu JUDr. P. S. a oboznámil zo spisu Krajského súdu T. 1 T 23/02 (), najmä uznesenie 1 T 23/02 – 1231, uznesenie sp. zn. 1 T 23/02 – 1233, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 To 12/2004 – 1245 a uznesenie sp. zn. 5 To 31/04 – 1316 ako aj ostatný obsah spisu a riadiac sa právnym názorom vysloveným v rozhodnutí odvolacieho disciplinárneho senátu dospel k záveru, že na základe vykonaného dokazovania nie je preukázané zavinené konanie sudcu JUDr. P. S. ktoré by malo za následok priet'ahy v súdnom konaní.

Zástupkyňa navrhovateľa na ústnom pojednávaní zotrvala na návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 10.6.2004. Zdôraznila, že návrh bol podaný z dôvodu, že sudca nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu v súvislosti s rozhodovaním o námietkach zaujatosti a tým spôsobil vo veci priet'ahy. Navrhla preto alternatívne kvalifikovať skutok podľa § 116 ods. 2 písm. a) Zákona o sudcoch.

Obhajca sudcu naproti tomu navrhol JUDr. P. S. oslobodiť spod návrhu na začatie disciplinárneho konania a žiadal, aby disciplinárny súd pritom postupoval v zmysle rozhodnutia odvolacieho disciplinárneho senátu, podľa ktorého v pôvodnom konaní bola porušená zásada totožnosti skutku. Poukázal na to, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by k subjektívnym priet'ahom zo strany sudcu vo vymedzenom čase tak, ako to urobil navrhovateľ v priebehu disciplinárneho konania (v období od 17.2.2004 do 7.4.2004) vôbec došlo. Podľa neho došlo k zámene organizátorskej činnosti sudcu, súvisiacej so zabezpečením rýchlosti konania a zodpovednosťou za obsah rozhodnutia vo veci.

Sudca JUDr. P████ S████ žiadal aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený v celom rozsahu. Poukázal na porušenie zásady totožnosti skutku v pôvodnom konaní a zdôraznil, že nezapríčinil v danej veci priet'ahy v konaní, rovnako sa nedopustil ani porušenia povinnosti sudcu konaním, ktoré uviedol navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Podľa § 116 ods. 1 písm. g) Zákona o sudcoch závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných priet'ahov, vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

Vykonaným dokazovaním disciplinárny senát mal za preukázané zo zápisnice o hlavnom pojednávaní v trestnej veci, ktorú prejednával ako predseda senátu JUDr. P████ S████, vyhotovenej v Ústave pre výkon väzby z 24.11.2003 na strane 5, že obžalovaný S████ R████ namietol zaujatosť senátu na čo senát rozhodol tak, že súd námietku obžalovaného S████ R████ ohľadom zaujatosti senátu ako neopodstatnenú zamietol. Voči tomuto uzneseniu obžalovaný R████ podal sťažnosť. Na to obžalovaný A████ S████ namietol zaujatosť predsedu senátu a senát rozhodol tak, že námietku obžalovaného S████ ako nedôvodnú zamietol, na čo obžalovaný S████ podal sťažnosť. Obidve uznesenia boli aj písomne vypracované.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svojimi rozhodnutiami sp. zn. 5 To 11/2004 a 5 To 12/2004 obidve rozhodnutia zrušil pre ich zmätočnosť a zároveň v dôvodoch svojho rozhodnutia vyslovil právny názor, ktorým bol v novom rozhodovaní súd nižšieho stupňa viazaný. Na to predseda senátu JUDr. P████ S████ dňa 17.2.2004 rozhodol o námietke zaujatosti oboch obžalovaných ako predseda senátu, hoci o tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhoduje tento senát a za tohto stavu mal rozhodnúť senát, či je vylúčený predseda senátu vo veci konať ako aj či je vylúčený senát.

Disciplinárny senát, či už prvostupňový, alebo odvolací však nie je oprávnený skúmať správnosť a zákonnosť rozhodnutia, obsahom ktorého by mal sudca JUDr. P████ S████ podľa návrhu naplniť znaky disciplinárneho previnenia. Tento záver vyslovil už odvolací disciplinárny senát v tejto konkrétnej veci a tento právny názor je aj pre prvostupňový disciplinárny senát

